

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

De Prædestinationis scrupulo. viii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

quoque obruncandum, summa cum patientia, præbuit: forti animo iudicium Dei, quod per vitam promeritum erat, perferens, Vide supra caput IIII. ad finem. Superest, ut de Prædestinationis scrupulo etiam pauca dicamus.

De Prædestinationis scrupulo, condemnatis eximendo.

CAPVT
VIII.

ET Prædestinationis scrupulus quibusdam non mediocre adfert impedimentum ad salutem. Nam hoc ipso desperant de salute: quod eos Deus eò malitia percurrere passus sit, ut tantam ignominiam, tamq̃, acerbam sustinere pœnam cogantur: atque hinc se ad electorum numerum haud pertinere arbitrantur.

Hic proponi debent S. Scripturæ Testimonia: quæ demonstrant, quæ & quanta sit Dei erga omnes homines, etiam peccatores beneuolentia & bonitas: qui natura bonus, clemens & misericors seruare semper mauius quam perdere. Quod si quisquam adhuc de sua dubitat persona: nec non iudicat, quod quamuis Deus sit misericors & clemens, nolit tamen IPSIVS misereri, & curam gerere, &c. huic sanè imaginationi opponendum est signum vniuersale, OMNES: promissio enim gratiæ Dei, vniuersalis est, & omnibus hominibus, sine exceptione, vera eam fide, & animi conversione apprehendentibus, offertur. Nam non est apud Dominum Deum nostrum, personarum acceptio: qui omnes homines vult saluos fieri. Unde sunt Scripturæ S. dulcissima sententiæ.

Matthæi XI. Venite ad me OMNES qui laboratis, & onerati estis: & ego reficiam vos.

Ioan. III. Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret: ut OMNIS qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam eternam.

Ioan. VI. OMNE quod dat mihi Pater, ad me veniet: & cum

2. Paral. 19.

Iob 34.

Act. 10.

3. Tim. 2.

& cum qui venit ad me, non eiciam foras. quia descendi de celo, non ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem eius qui misit me. Hec est enim voluntas eius qui misit, Patris: ut OMNE quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resuscitem illud in nouissimo die.

Actorum x. Huic omnes Propheta testimoniū perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen eius OMNES qui credunt in eum.

Roman. iiii. Iustitia Dei per fidem Iesu Christi, in OMNES & super OMNES qui credunt in eum. Ioc. 2. Act. 2.
non enim est distinctio.

Roman. x. Idem Dominus OMNIUM, diues in OMNES qui inuocant illum. OMNIS enim quicumque inuocauerit nomen Domini, saluus erit.

Obsecro, cur Deus tam studiosè in Promissionibus illis, OMNES, nominat, nisi quia vult omnium conscientias tuò in talibus Promissionibus acquiescere? Quid, quòd pro vnoquoque nostrum, etiam vilissimo & abiectissimo carnem induere dignatus est Christus, factus Phil. 2. obediens Patri vsque ad mortem, mortem autè crucis? Quorsum Pater filium suum vnigenitum pro nobis omnibus tradidit, si vult aliquem nostrum, quod in se est, perire? Rectè hic usurpa uerimus verba illa, quæ Samsonis mater respondit marito suo: Si Dominus nos vellet Iud. 13. occidere, de manibus nostris holocaustum & libamenta non suscepisset, &c. Ita si Dominus decreuisset nos condemnare, nequaquam vnigenitum filium misisset in mundum: qui dilexit nos, & tradidit semetipsum pro Ephes. 5. nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suauitatis: & consummatus, factus est OMNIBVS obtemperanti- Heb. 9. bus sibi causa salutis aeternæ.

Ferè autem fit, ut quamuis diligenter ad memoriam reuocentur hæc, tamen miseri illi & perturbati homines

i 4 nullus

nullam sentiant tranquillitatem conscientia, sed secum infeliciter disceptent: ob hanc nimirum causam, quod tam fœdè in peccatorum cœno volutati sint: ideoque de venia desperant. Adversus acerbissimam hanc remissionem, sciendum, quod etiam electi excidunt ad tempus gratia, designantq; interdum horrenda flagitia: verum tamen si agant poenitentiam, totoq; corde divinam implorent misericordiam, iterum eriguntur, atque peccatorum impetrant remissionem: neque id semel tantum, sed sepius etiam. Illustria extant in Scripturis exēpla, quibus hæc res declaratur. Nam David fuit electus, sicut scriptum est: Et elegit David seruum suum. Et iterum: Quæsiuit Dominus sibi virum iuxta cor suum. Et tamen talis tantusq; vir turpissimè prorsus in adulterium & homicidium. Corruptus autè a Nathan Propheta, poenitentiam egit, Deiq; misericordiam humiliter imploravit: sicut cum aliis Psalmis, tū præcipuè quinquagesimi videre est. Poenitens autè in gratiã receptus, & salutem cõsecutus est. Neq; hoc satis: iterum ille offendit Deum, superbe iubens numerari populum: sed iterum quoque obtinuit veniam. Petrus Apostolus similiter fuit electus: sicut Ioan xv. Christus dicit ad discipulos: Non vos me elegistis, sed ego elegi vos. Et paulò post: Ego elegi vos de mundo. Tandem verò Christum Dominum & Magistrum, imò Creatorem suum, cui antea tam præclarum testimonium dederat, dicens: Tu es Christus Filius Dei vivi: palam, non semel, sed secundo ac tertio negavit: negationi insuper addens periurium. Vbi autem agnoscenti peccatum flevit amare, cõsolationem & peccatorum remissionem à Dño accepit, Apostolatus honorè retinuit: et præ aliis Christi ovis, ut eas pasceret, præpositus est.

Et hæc quidem ad cõsolationè eorū, qui de Prædestinatione sua dubitantes, anguntur animo, dicta sufficiant.

De iis,

Psal. 77.

1. Reg. 13.

2. Reg. 11. 12.

2. Reg. 24.

Mat. 16. 26.

Ioan. 11.